

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:

Administraținea tipografiei arhiepiscopale Sibiu, strada Măceșilor Nr. 47.

Correspondențele sînt a se adresa la:

Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măceșilor Nr. 43.
Epistole nefransece se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rătădit în litere armonio — și timbru de 30 cr. pentru de-care publicare.

Revista politică.

Sibiin, 17 Martie

Delegațiunile sînt convocate pe 15 Aprilie n. la Viena.

Debaterea proiectului despre puterea armată în casa deputaților Ungariei este terminată și votată și chie-marea clasei a patra de etate.

„P. L.” și alte diare unguresci sînt foarte neplăcut cuprinse de o corespondență în „Allg. Ztg.” din Angsburg. Corespondența cade ca o bombă în mijlocul bucuriei pentru manifestațiunile Nemților din Panciova, Timișoara și alte părți ale Ungariei. „Cine trăiesce aici, dice corespondența (din Ungaria, publicată în Allg. Ztg.)”, aude și cetesce, „și de di, erupțiunile urei contra Germaniei, călduroasa venerațiune a lui Gambetta, cochetarea cu toți matadorii panslavistilor, acum cu Ignatieff, care într'un memorandum sînt răpit de entusiasism pentru o Ungarie independentă, acum cu Soboleff care s'ar fi exprimat cătră un interviu că, admiră cavaleriasca „națiune maghiară” cu Liwbibratici, Ristici și cu alții și cine consideră că partida independenților, cuprinde aproape toată via maghiară, până când deputații majorității sînt aleși cu sprigin guvernamental în cercuri nemaghiare: acela nu se poate desbără de grișea că în momentul deciziilor nu vom găsi pe Austro-Ungaria pe partea Germaniei, sau o vom găsi, cătînându-se de influențe contrafactice, toare și neharnică de a participa cu efect la cooperare.”

Cu tot necăsul lui „P. L.” și colegilor sei, corespondența nimeresce cuil în cap, că politici maghiari n'au o atitudine hotărîtă în politica din afară cum e cea din lăuntru cu maghiarizarea naționalităților. Ei credîndu-se că ațari putere mare, spun necmetat, „că noi vom” face asta, „că noi vrem” ceea în Europa, ca și cum Europa ar atărna numai dela denșii. Prin aceasta ni se pare că toate națiunile mari și mici din Europa săturându-se de mândria cea stearpă de fapte folositoare în lăuntru și de o atitudine hotărîtă în afară se instrăinează nu numai de Maghiari ci și de monarchia Austro-Ungară. Corespondența de mai sus ni se înfășează ca o perspectivă pentru o apropiată abdicare a alianței germane, pe care s'a zidit toată politica orientală a monarchiei dela cel din urmă resoluțiunile încoace.

Până când între monarchii Germaniei și Rusiei se schimbă pănele gamele cele mai cordiale; până când marele duce rusesc Vladimir este oaspele curței din Viena și petrecerea sa în Viena se aduce în combinațiuni politice — vin din Rusia scirile cele mai serioase, „Post” din Berlin observă la scirile despre ninsunfel țarului rusesc de a întrefinî relațiuni amicabile cu monarchiile vecine, că la curtea din Petersburg se petrec lucruri ca pe timpul lui Ludovic al XVI în Franca. Guvernul caută a întrefinî relațiuni bune cu guvernele străine eară giron-

distii intrigau și forțau resboiul. Și „D. Ztg.” din Viena află că impregiurările din Petersburg seamănă cu cele dela curtea Burbonilor din Paris înainte de revoluțiunea cea mare.

Gazeta germană din Brașov „Kronstädter Zeitung” și „Gazeta Transilvaniei”

asupra reprezentațiunei bisericesci greco-orientale române din Ungaria și Transilvania în cauza proiectului de lege pentru scoalele medie.

„Kronstädter Zeitung” din 8 Martie a. c. în revista sa politică dice: „Archieiscopul-Metropolit din Sibiu Miron Romanul a subternut dieței ungare un memorandum, prin care în numele bisericii greco-ortodoxe române din Ungaria și Transilvania se pronunță în modul cel mai resolut și aspru contra fondenților de maghiarizare din proiectul de lege pentru scoalele medie. Construcțiunile finale ale memorandumului sînt:

„Cercurile deciziătoare par la asternerea acestui proiect de lege a nu s'îi tras seama cu acea impregiurare faptică, că în toate clasele naționalităților compacte nemaghiare din patriă cunoștința naționalității sale proprii atăta e de desvoltată încât acesta nu se mai poate sugruma, aplicese în contrăori ce sistem sau ori ce măsură. Aceasta conștiință se rașină pe baze morale, și din aceste baze și ia putere și pentru apărarea sa. Ori ce încercare dar carea tinde la suprimarea conștiinței de naționalitate, poate se crească până la o greșală politică, carea pentru linișcea internă a cetățenilor și deopotrivă pentru interesele mai înalte ale statului poate se silă urmări dănuoase.

„Gazeta Transilvaniei” tot din Brașov și tot cu datul 8 Martie reproduce părerea jurnaliului maghiar oficios „Hon” asupra reprezentațiunei din cestine. Din reproducere estragem următoarele:

„Această reprezentațiune — scrie „Hon” — abstrăgînd dela exagerațiunile ei și dela ingrigirile nebasate ce le exprimă ici și colo, este cu mult mai obiectivă și mai moderată decît memoriialele Sasilor și a Archieiscopatului greco-cat. dela Blaj, car resping proiectul de lege în total, „en bloc.” Memorialul Metropolitului Miron Romanul recunoasce dreptul de inspecțiune al statului și o numai contra estinderii prea mare a acestui drept, precum o voesce proiectul de lege; reprezentațiunea se pronunță în mod simpatie și asupra limbii oficiale a statului....

După aceste „G. Tr.” dice:

Aceasta este părerea generală a lui „Hon” despre reprezentațiunea Metropolitanului Romanul. Noi suprimăm deocamdată dureră ce-o simțim pentru landele ce îl face din cauza că ar fi recunoscut dreptul de amestec al guvernului unguresc în afacerile bisericii române gr. or. Așteptăm să vedem cum este formulată reprezentațiunea dela început până la sfîrșit. Deocamdată însă nu ne putem reținî de a cita art. I. din dispozițiunile generale ale „Statutului organic” al bisericii greco-orientale române din Ungaria și Transilvania” care sună așa:

„I. Biserica gr. or. română din Ungaria și „Transilvania, ca biserica auto-nomă, după dreptul ei canonic, garantat, și prin art. de lege al IX din anul 1868 — „pre lungă susținerea în întregiate a dreptului de suprema inspecțiune al Majestății Sale, își regulează, administrează și conduce independent afacerile sale bisericesci, scolare și fundacionale în toate părțile și factorii ei constitutivi, după forma reprezentativă....”

Căt pentru simpatia, ce ar' dovedi o reprezentațiunea Metropolitanului Romanul pentru limba oficială a statului, apoi paragraful penultim 175 al statutului organic dice: „Limba oficială în toate trebile bisericesci, scolare și fundacionale, atăt în intru, căt și în afară ... este cea română.”

Astăzi afarăm, că s'au trāmis deja pe la frunțații din Metropoliă reprezentațiunea memorată, tipărită (negreșit pe speșele Metropoliei) în limba maghiară, fără ca se i se alătore măcar o traducere românească. Se fie oare aceasta o nouă dovadă de „simpatie pentru limba oficială a statului?”

Față de asemenea strane poriri numai știm ce se credem — ne stă mîntea în loc!

În Nr. dela 12 Martie n. „G. Tr.” începînd publicarea proiectului de reprezentațiune face următoarea întroducere:

Cetitorii nostri seiu că înainte o căvta timp consistoriul arhiepiscopesc gr. or. a jn-ut gedință și a hotărît a face o reprezentațiune la dietă contra proiectului lui Trefort și a provoca și pe celelalte diecese se facă reprezentațiuni identice. Dela Arad și Caransebeș însă s'a cerut a se face o reprezentațiune colectivă a întregii Metropolie. Urmarea naturală era ca se convoace consistoriul metropolitan. Aceasta însă nu s'a făcut ci reprezentațiunea din cestine a consistoriului arhiepiscopesc s'a pedat simplu Metropolitanul ca se lucre Esc. Sa o reprezentațiune pentru toată Metropolia.

Urmarea acestei procederi, care numai constituțional nu se poate numi, este că Reprezentațiunea înaintată dieței de cătră Esc. Sa Metropolitanul difere în unele puncte esențiale de vederile consistoriului arhiepiscopesc și aceasta, precum ne a fost semnalat-o organul oficios unguresc „Hon” în defavoarea apărării dreptului nestirbit de autonomă bisericii. Din cauza aceasta aflăm de bine a publica mai întăiu după „Telegr. Roman” proiectul de reprezentațiune al consistoriului arhiepiscopesc gr. or.

Proiect de regulament pentru afacerile consistoriului metropolitan

elaborat de I. Cav. de Pușcariu, deputat congressional.

Preavuțare

și motive la proiectul de regulament al consistoriului metropolitan.

(Urmare.)

Dar și acest membru a rătăcut cauza cea esențială, pentru ce consistoriul metropolitan există numai după nume, nu și în faptă? — pentru ce nu s'a pus el în activitate, la care o chemat? și cum de nu s'au aflăt între cei 21 membri consistoriali măcar unul, care se insiste din toate puterile la

aceea, că mai înainte de toate consistoriul se se constituie și se se întocmească așa, ca se corespundă gravei sale responsabilități. Cum de 21 membri consistoriali, tot bărbați distinși și cu bună reputațiune insistă de 12 ani într'o pasivitate apatică față de imperativa necesitate, ca se se caute și se se afle o instituire la consistoriul metropolitan mai practică, mai sprintenă și mai corespunzătoare scopului.

Ce folos dacă singuratecele roate a unui mecanism căt de imponent, compus din metalul cel mai renunit, zac dispartate și aruncate în toate laturile fără plan de combinațiune, fără de a fi puse în lucrare, — fără focul, care se le dela aburul vieții, — și fără directivele spre scopul existenței sale? —

Ce e drept — consistoriul metropolitan a improvisat în sesiunea penultimă a congresului oare care regulamentul pentru afacerile sale interne — dar și acesta — ce regulament?... La prima vedere congresul s'a convins despre aceea, ce în cei trei ani mai departe espirați s'a dovedit pre deplin, că un ce imperfect ca acela nu poate da viață consistoriului, și de aceea fu îndrumat se prezenteze altul mai corespunzător atăt în privința materiei căt și a formei.

Această îndrumare făcîndu-se la propunerea mea, consistoriul m'a onorat cu provocarea, ca s'emi dau părerea: în ce chip ași crede, că s'ar pute îndrepta lucrul? și eu cu bucurie am prins ocaziunea de a elabora și presenta proiectul de față.

Principiile ce le am desvoltat în acest proiect sînt aceleși norme generale, ce regulează afacerile interne la ori ce organ central de executivă, fie acela civil, militar sau bisericesc — administrativ sau judecătoresc; — numai că eu le am acomodat trebuințelor și impregiurărilor noastre speciale. —

Ma'm convins adecă mai întăiu că aparatul consistoriului metropolitan încă nu e întocmit așa, și că poată forma un organ executiv, și al doilea că până acum nu are o instrucțiune precisă, după care se se îndrepteze afacerile sale interne.

De aceea am împărțit proiectul în două părți, adecă prima parte despre întocmirea internă a consistoriului metropolitan, și a doua despre ordinea afacerilor sale, — la care apoi am adaus și o a treia parte despre dispozițiunile tranșitorie.

I. Ce se ține acum în special de prima parte, este constat, că ori ce organ al executivii centrale trebuie se fie de compozițiune dicastarială, — pe cînd consistoriul nostru metropolitan, în loc se se întocmească pe sine așa, a luat o direcțiune parlamentară, s'a făcut pe sine un Congres în miniatură, o congregațiune marcală antemartială. Haid se mergem cu toții la marcal, se injurăm odată bine pe foșpanul — sau se strigăm: așa e Maria ta! — apoi se mergem buni și ri, mame-lucii sau răsvăritorii la masă la el, se mîncăm odată bine și se bem în sănătate lui — apoi nepustindu-l ear — se ne ducem fie care la ale sale!!

Și intru adevăr ce face și Consistoriul nostru metropolitan? El se adună odată — cel mult de două ori pe an, dela apus și dela răsărit, dela mează-zi și dela mează-noapte, din departări de sute de miluri, — el! și ce fac membrii adunați? mai întâiu se întreabă unul pe altul, că e ceva de lucru? — și dacă prind o piesă două rătăcită — Dău scie de unde, și de când? sau dacă e de elaborat vre un proiect la ordinul congresului, ori de a escuta vre un conclud al acestuia, — consistoriul emite din sinul său o comisiune, comisiunea o subcomisiune, subcomisiunea un referent, care stând apoi pe gâtul metropolitanului vre o săptămână-două sub cuvânt, că-i trebuie una, că-i trebuie alta, că trebuie să ceară date dela organele inferioare, — că până atunci nu poate lucra nimica, — și în fine după mare trudă și chinuri, se adună ceilalți membri, — cari au perdut într-aceea timpul și diurnele prin oteluri, fără de nici un lucru, — la o ședință, unde se hotărăse în sfârșit, că se hotărăsească altă dată, Dău scie — când se vor mai aduna! —

Dacă totuși pentru decor — au elaborat vre-o piesă-două, și le lasă aci, ducându-se toți acasă ca făina orbului, — apoi tu Metropolitanul vești ce vei face cu ele? —

Metropolitanul vădând, că lucrările lăsate ori nu sînt de treabă, ori nu le poate ceți, ori din altă cauză nu le poate espeda, ne ajungându-i timpul ale face însuși pe toate le lasă se zacă până se adună, car' consistoriul, sau până când inevitabilul referent chemat sau nechemat vine din marea departare, ca să-i spună, că ce păcatele a lucrat! sau mai bine dîcînd — ce a voit să lucre!

Întreb eu acum: este asta o întocmire de escutivă centrală a unei provincii metropolitane de un milion și jumătate de credincioși? Și sînt ostentile, sînt spele de călătorie a unui așa mare aparat cum e consistoriul metropolitan demne de un rezultat așa de puțin? sau că cu aceea s'ar pută face o întocmire mai potrivită?

Responsul n'îl dă primul capitol al proiectului prezent. — În special: 1. Organul centrale escutiv — dacă e ca să corespundă chemării sale — trebuie se fie un organ stabil și permanent în activitatea sa, care se lucre și se privegheze ziua și noaptea nu numai asupra treburilor sale centrale, dar și asupra tuturor părților constitutive și subordinate ale bisericii în toate direcțiunile, și se servească acestora de model a unei activități neîntrerupte și neobosite.

Acasta fie-se poate ajunge numai așa, dacă a fie-care secțiune principală a treburilor metropolitane, precum e cea bisericească, cea scolară și cea epitropască va avè câte un referent stabil, cu locuința în Sibiu și salariu cu se cuvine.

Acestia să lucre în continuu, să espedeze îndată toate curentele, și se prepare toate referatele și proiectele așa, ca pre când se adună consistoriul metropolitan se le afle gata, ca se le poată delibera îndată, și hotărî în merit.

2. Apoi ce lipsă are escutiva, ca pentru fie-care cauză, adese ori foarte bagatelă, să se adune întreg aparatul consistorial?

Ce ar face curia judecătorească cu 60 de membri, și ministerele cu atâți consilieri, secretari și concipisti, dacă pentru fie-care cauză s'ar aduna se delibereze cu toți? — Toate acestea se decid în senat sau secțiuni speciale în numele curiei respective a ministeriului — fără se ia parte la ele tot poporul.

Înseși agendele așa numite plenare se decid în senat și plenarie dar restrinse la un personal anumit.

Deci împărțirea lucrului după natura lui și după o serie sistematică a personalului — cu circumscripțiunea cercului de activitate a fie-cărui factor, precum și o substituțiune corespunzătoare la casuri de împedecare a avut în vedere capitolul al doilea din proiectul nostru, ca mecanismul se nu se poată opăci nici odată.

3. Consistoriul metropolitan ar rămân o masă crudă, dacă nu ar avè la dispozițiune sa și organele așa numite ajutoare.

Când vedem, că Metropolitanul însuși trebuie se protocoaleze, se rubriceze, se caligrafizeze, se colazioneze, să cuveteze, se poarte jurnale de percepțiune și controlă, se contabilizeze, etc. etc. — apoi unde îi rămâne timpul și atențiunea pentru priveghierea asupra întregii provincii metropolitane, și se le vadă toate cu ochii de vultur, — apoi se dea parola de comandă pentru toate grupele trupei sale cele estine?

Deci pentru întocmirea cea corespunzătoare a organelor ajutoare să îngreșese capitolul nostru al treilea.

4. Nu e destul ca se avem personal deplin la aparatul escutiv nostru centrale, ci e de lipsă mai iminentă, ca fie-care oficial să fie deplin calificat în chemarea sa, și ca fie-care după calificățiune să fie pus la locul seu.

Ce ar fi de fabrica aceea, unde faurul ar apuca se cioplească lemne, — lemnarii s'ar pune la zid, — zidarii se croiască haine etc.?

Și într-adevăr, dacă vedem în organismul nostru escutiv — de exemplu — bărbați cari toată viața lor și o a consacrat numai studiilor bisericesci sau scolare, fără se fi venit vrodată în pozițiuni de a vinde sau cumpeți mărcaș piper de un crucerin, și fără se fi avut ocaziune de a vedè măcar la cel mai inferior preocupți cum duce conto-curentele și celelalte cărți de contabilitate comercială, sau oficiale, — se însărcinează cu referata și conducerea treburilor economice sau așa numite epitropale din întreaga provincie metropolitană sau din o întreagă diecesă eparchială, — pe când pe de altă parte bărbați, cari au administrat averi și moși întinse, au purtat jurnale de economie, au manipulat cu capitale, au făcut controlă și bilanțele economiei sale, — s'ar pune în fruntea treburilor scolare — fără se fi avut ocaziune în viața lor, ca se ia la mână vre-o carte pedagogică, fără se fi fost vrodă profesor sau director la vre un institut de învățământ, sau măcar vre un dascăl sătesc. Pentru evitarea unor astfel de inconveniente ne este capitolul al patrulea al proiectului nostru.

5. Dar am pus acum bărbați destui la dispozițiune, îi am ales după o calificățiune bine esamintă, îi am așezat pe fie-care la locul seu, îi am dotat din respecturile noastre —, ce folos — dacă nu-și vor împlini datorițele lor. Ce folos, d. e. dacă un domn referent — marele consilier metropolitan va umbla tot anul pe la sinoadele și consistoriile diecesane și nediecesane, pe la delegațiuni, comisiuni și subcomisiuni, pela academie, și asociațiuni, pela conferențe naționale, pela societăți de speculațiuni și pela alte excursiuni numite și nenumite — cu diurne și fără diurne? — Ce folos, dacă alt domn referent se va alege de deputat dietal — și va petrece tot anul la otelul „Cornul de vînat” în Budapesta? Ce folos, dacă un al treilea domn referent va întecia un diurnar propriu; sau se va angagia ca colaborator sau corespondent, — bunăoară ca corespondentele treburilor noastre la „P. L.” — la toate jurnalele din lume, — sau se va însărcina cu administrarea la două trei protopopiate, — ca se nu le mai rămână timp

de ași vedè de referata resortului seu? —

Deci nu motivăm mai departe capitolul al cincilea — ci mai amintim numai atăta, că legea disciplinară, ce e pusă în vedere la capitolul acesta, trebuie să fie cât mai draconică, și încă o lege disciplinară pentru toți.

6. Dar la instituirea de bărbați de specialitate, cu oficiu permanent și cu sabia disciplinară a lui Damocles deasupra capului, — la localitățile și recuzitele unui oficiu central bisericesc, bine organizat — după cum se pune aci în vedere — trebuie și mijlocul necesar. — De unde să le luăm? — De unde?

Vi spun eu aci și mai franc, decât a putut intra între cadrele codificate ale capitolului al 6-a.

Eată mai întâiu avem un buget anual pentru consistoriul metropolitan, care și altcum se chieultese.

Congresul adunat la câte trei ani odată costă din cauza negregerii lucrurilor cu 8—10 țile mai mult, fiind însă pregătite — după cum intenționează acest proiect, se poate cruța 2—3000 fl. pe an.

Cu acestea toate se poate acoperi dotarea referenților și a cancelariei metropolitane — de nu îndată, dela început împărătesce — totuși bine.

Dacă mai departe am aduce la metropolie toate fondurile comune metropolitane — precum e fundațiunea lui Gozșdu și a lui Dona, fondul pentru episcopiolele înființate; și dacă voii ca să ne su mai cet Aradani cu Caransebeșeni — chiar și fondurile comune ale acestora, a căror administrațiune a latere costă acum la 5—6000 fl. pe an, mai adauge apoi și fondul general de pensiune, fondul matrimonial, — fondul general al metropoliei, și fondul congresului etc. — apoi numai din o fracțiune procentuale s'ar putè sustinè oficiile de casă și de contabilitate.

Să ne mai aducem aminte, că la congresul din a 1868 s'a fost proiectat o casă centrală metropolitană de depuneri și economii pentru toate părțile constitutive ale metropoliei noastre. Oamenii nostri — ce e drept — au prins ideea, — dar în loc să o realizeze la metropolie, o a realizat-o alături cu metropolia, ridicând acolo vițelul de aur, care îi împarte dividende. — Cu aceste dividende am fi putut ridica o metropolie mai pompoasă decât templul lui Solomon. — Dacă până acum nu am făcut, se o facem de aci înainte, să realizăm ce am dîs se facem la a 1868.

Apoi fondul nostru metropolitan încă crește din an în an; — creștinii nostri contribuiesc bucurous, unde biserica are lipsă, și unde vedè necesități reali.

Vom începe cu moderațiune și vom progresa până la perfecțiune.

Voință tare și energie firmă, muncă și ordine, disciplină și încredere multă, și cu ajutoriul lui Dău se pot face toate.

(Va urma.)

Coropondențe particulare

ale „Telegrafului Român”.

Sebeș, în 25 Martie 1882. Dle Redactor! Regret că am întârziat a Vè pune sub ochi și un „auditor et altera pars” ca cu 1868 mai bine să puteți petrunde în adevèrul celor întemplate, dar nu mi-am adus aminte că tocmal dascălul Zevedeu Mureșan din Ohaba, ginerele soarei dlui Dr. Păcurariu și argatul supus al dlui Balomiri se să grabască a Vè lumina și încă așa de cumplit încât se nu sești încotro se dați.

Deci ca On. public să nu fie sedus, în interesul adevèrului și al dreptății mă vedè necesitar a refera cu

toată obiectivitatea despre antecedențele și decursul alegerei de primariu în Sebeș.

E vorba de trădare și de neobservarea solidarității din partea unor Români; dar cine a atacat solidaritatea și de astădată, cine și cum s'a folosit de ea și mai înainte spre scopurile sale proprii și din a căror guri infectabile — când interesele lor personale, ale vrenei rudenie s'au alese — vora din stăpâni cei mari veniau la mijloc — resunau la urechile oamenilor de omenie ca o ironie amară și profanare cuvintele „în numele Românilor din Sebeș etc.” vor arăta cele următoare:

Aici însă mi se imbie necesitatea a face mai înainte de toate o revistă scurtă asupra deceniului trecut. —

Era în an. 1872 când Românii pe aci — din motive, cari pe atunci și aveau înțelesul lor — se hotărîseră a alege deputat la Dieta din B-Pesta pe un om al guvernului și la recomandarea unui ilustru (? R) bărbat de ai nostri ne uniram în B. care după aceea deveni și ministru. Treous acum zile la mijloc, cu toate eram gata și veni ziua alegerei. Ce a visat președintele clubului nostru preste noaptea din urmă, s'au ce n'a visat? destul că o ară înainte alegerei se convoacă în ruptul capului o conferență și urmarea a fost că în locul lui B. am ales pe M. B. care după aceea se espriamă cătră un Sebeșan în Pesta: „dacă m'ați ales v'am plătit, ce mai aveți cu mine?” — Plătit sau n'au plătit, cui și cât, aceea n'a fost pentru nasul nostru — a celor mai finieri — ca să scim.

Acasta fu adecă consecunța „solidarității.”

Vine anul 1875. Noi din cercul electoral al cetăței Sebeș hotărîsem bine, rîu, cu unanimitate pasivitatea și speram că intru asemenea vor face și frații nostri din scaunul Sebeșului și poate ne și ascultau dacă un Domn dintre cei de frunte din Sebeș n'ar fi eșit de dimineață pre „podul cel mare” în calea alegătorilor din scaun și nu i-ar fi cumpărat pe acestia cu . . . . . vorbe frumoase ca se alegă pe K. B. ceea ce se și întemplă. Acest Domn cu câteva zile mai înainte primise cu entusiasm pasivitatea și solidaritatea. —

Acasta ear fu „solidarității.”

Cu ocaziunea organizării din 1877 noi Românii hotărîsem se punem în lista noastră de candidare între senatori și un Sas și anume pe Ferdinand Sander, om consciințos, diligent și — după cum se vorbea — mai puțin periculos Românilor. — În puța organizării resp. a alegerei funcționarilor (mai era numai 5 minute până la transpunerea listei de candidare), eărăși dl Balomiri ne adună în fuga mare ca se scoatem iute pre Sander din listă și se punem pe dl Leonhardt Albert.

Domnul Piso fu cel din urmă care se apropiă gâfînd, de locul conferenței. Dl Balomiri cum îl vede pre fereastă i-esă pre strădă înainte și dîce: „se scii că în locul lui Sander am pus pe Leonhardt, și dacă nu vè veți invoi cu acesta, apoi eu (dînsul era propus pentru postul de primar) mă retrag cu totul, apoi faceți ce scii.” — Dl Piso i respunde: „bun timp ai ales del pentru apucătura D-Tale, pentru că acum chiar cu H. . . . . de ai veni înainte, noi ca se nu periclităm totul nu și mai putem face opozițiune.”

Va se dîcă aceasta încă fu „solidarității.” —

Ar urma acum o alegere de deputat din 1878, dar despre aceasta de o cam dată tac și rog și pre dl. notariu public Drăgan să tacă și el se nu prea grăbească, că mai avem noi timp de publicare. —

În anul 1880 avem șe alegem doi deputați la congregațiunea comitatensă în Sibiu; Românii în conferință hotărâseră că unul din acești deputați să fie dl. avocat Muntean; dar ce se întâmplă? Domnul Dregan (neotul dlui Balomiri) în calitatea sa de președinte la actul alegerii află cu cale a schimba mai multe ședuli de a le alegătorilor, dându-le acestora în mână altele de ale D. sale, cari le avea gata. Urmează fu că dl. avocat Muntean căută.

Adece această ear a fost „solidaritate“.

Aș mai avea de înșurat încă o mulțime de astfel de „solidarități“, dar ea se nu abuzeze de paciența on. public cetitoriu, le las pre de altă dată. —

Mai observând numai că după urmată pensiunea a dlui Balomiri, Domnul Piso a greșit foarte tare că — spre nefericirea densusului și a noastră — s'a retras în favorul dlui Dr. Păcurar, poate însă că și densusul atât de puțin l'a cunoscut ca și noi. —

Deci la obiect!

După ce dl Dr. Păcurar la finea unei luni Septembrie 1880 abdice de primărie, apără în 6 Octombrie ear în Sebeș, rădica încă odată cu nedreptul dela cassa orășană lea de 100 fl. pre luna lui Octombrie înainte (care ar trebui se restituie comunei) substituit în locul seu pre dl Leonhard, apoi se mută cu totul la Sibiu.

Abstrag dela aceea că și substituirea primarului după drept și lege i-sar fi competat dlui Piso ca director polițian, ci constat numai că densusul cu a bărbat cu deplină calificățiune, ca oficiant de 15 ani în servitiu, ca cel mai înaintat în rang și vârstă între toți oficianții politici de român de aici și ca unui Român creștin încă și are meritele sale și anume cu mult mai numeroase și mai însemnate decât a unui făcău fantastic și sumă, care nici nu vrea să-și facă treabă cu poporul, — i sar fi convenit cu tot dreptul postul de primar; dar de o parte machinațiunile dlui Balomiri și a rudeniilor lui pentru ca nu cumva sei sece viața de pe tronul primăriei din Sebeș, ear de altă parte una personală și simțim de resunarea alor doi domni inimici de moarte a familiei preotului Avram David, cu cari cest din urmă trăsece, și pentru că trăsece Piso în relațiuni amicabile, i-a făcut și substituirea cu neputință.

Domnul Balomiri cu mult timp înainte de alegerea primarului a chemat pre toți membrii plugari din comunitate, câte unul și mai mulți la oală, la sine și în tot felul (unii sunt detorași) s'a încercat ai persuadea ca la alegerea de primar se dea votul nepotului său Pompiliu Isac, care cu ocaziunea organizării nr 1877, ca băiat de 23 ani venise aici prin înflința unchiu-seu deodată și în post de proto-notariu magistratual și pre care vèru-seu Dr. Păcurar în calitatea sa de primar l' înaintase — așa dîcând — cu forța la rang de senator. —

Sosind dl Vicecomite Senor aici în 8 Martie a. c. după ameași — după cum șciam mai înainte, numai pentru asentarea ce avea să se întempe în 9, 10 și 11 Martie a. c. — a dispus în ziua următoare, că dîmnece în 12 Martie a. c. la 8 oare dimineața, să se concheie Comunitatea spre a-și alege pre primarului. —

Nu pot afirma cu siguranță cu sau fără intențiune tocmai acest timp s'a destinat pentru alegerea de primar, pe când dl Piso era atât de ocupat cu asentarea, încât nu se putea mișca năcirea, pre de altă parte însă argeții dlui Balomiri umblau venind după voturi pentru Isac. —

Sâmbătă în 11 Martie furăm avisați că în aceeași zi la 5 oare după ameași se va ținea o conferință în

școala gr. or. spre a se consulta cei îndreptățiți la alegerea de primar în care persoană se și intrunească voturile. —

Pre la 6 oare o încăperă a școlii era indesită. O mulțime de cei nechemăți, rudeni și argeți de ai lui Balomiri, se aședăseră printre membrii comunității spre ai cosori că „să nu țină cu Piso“. — După deschiderea conferinței de protop. Tipeiu, și după mai multă vorbire de solidaritate, dl Danil David observă că densusul încă e pentru sus-ținerea solidarității; ar dori însă să șcie cine sînt persoanele de candidat ca așa se șcie și pentru cine se fie solidarii (avînd de cuget a veni apoi cu propunerea ca unul să se retragă în fa vorul celuilalt, ca să se evite toată diferența) dar nici că sa băgat în seamă observarea dlui David. Membrii plugari nu țiceau nimic ci ascultau numai cum se ceartă domniul. — Acum se face din partea partidei lui Isac propunerea ca să se facă alegerea de probă și anume „cu graiul“. — Un alt vorbitoriu din partida lui Piso acceptă această propunere însă cu schimbarea că alegerea de probă să se facă secret cu ședuli iar nu „cu graiul“, pentru că se vîduse numai decât că unde merge intențiunea lui Balomiri și a marelui episcop Paraschiv, și adecă se vadă ei care datorași și cumpărații lui Balomiri precum și detorași bisericeii avevor cutezanță a vota în fața lor pentru Piso. —

Înzadar strigară din mai multe părți că votarea „cu graiul“ nu e liberă, ci nădușitoare de convingere și că nu voiesc se le controleze voturile lui mine, — căci lui Balomiri și Paraschiv le succese prin forță și presiune așa câștiga în conferință o majoritate mică pentru propunerea lor. Atunci chiar cumnatul lui Balomiri, dl protopop Ioan D. eac, cel mai respectabil, onest, popular și iubit bărbat în intraga intențință de aici, ridicându se de pre scaun exclamă:

„Domnilor dacă D. Vobăstră ast-feliu purcedeți apoi eu nu v'ê stan „bun pentru rezultatul de mănă.“ —

Se începu deci votarea „cu graiul“ Din 29 membrii — 11 înși — între care protopop, deac, avocații Bojița și Munteanu, casariul Cărpănișan, preotul David, învățătorul David etc. — n'au voit se voteze de loc, iar dintre ceilalți 18, au votat 14 pentru Isac și 4 pentru Piso; va se dîcă din 29 înși numai 14 au votat pentru Isac iar 15 nu. Mai lăund că cel puțin 5 voturi numai de frica lui Balomiri și a lui Paraschiv s'au dat lui Isacu, apoi lesne se poate convinge ori și cine pe care parte a fost majoritatea.

După conferință ne duserăm mai mulți la dl Piso a casă și împărțîșindul decursul cel minunat al conferinței lui întrebă că ce este acum de făcut față cu astfel de ticloșie? Dînsul a răspuns că încă e pentru persoana sa, o astfel de solidaritate n'î poate deobliga și că densusul nici nu va direge nici nu va strica cu votul său. —

În ziua următoare se începu alegerea. Sașii cari avean 22 voturi au candidat pre Leonhard și pe Piso, iar o parte din Români pe Isacu. —

Scrutiniul a arătat următorul rezultat: Leonhard 27 voturi. Isacu 23 voturi. Piso 2 voturi și Anton Csikany 1 vot. —

Îlustritatea Sa Domnul consilieriu Anghel și dl protopop Deac cu nici un preț n'au voit se dea votul lui Isac, ci a preferat a rămâne a casă; preoforul Savu, care n'au luat parte la conferință și căruia încă i-venea lucrul ridiculos că Isac să se facă primar, nu se șcie cum a dat votul.

Se mai vorbese că dl comerciant Crețioescu (nepot din frate alui Balomiri) a dat votul soarelui seu Csikany. —

Luni în 13 Martie seara s'a adunăt o conferință secretă în școală. La aceasta au luat parte greco-orientali; Tipeiu, Paraschiv și Lazar, apoi greco-catolici: Balomiri, Dregan și Isac și romano-catolicul Băresan Ianos. Pre minorur gentium n'ul mai pomense.

În aceasta conferință s'a hotărît între altele că Comitetul parochial greco-oriental se fie inconștințat în scris despre vîndătorii Românilor: Piso, A. David, D. David și D. Chirca. În dîmneca următoare convoacă dl Tipeiu comitetul parochial și — uitându se „statutul organic“, de chemarea și datorința sa, lucindui înaintea ochilor numai dorința de resunare ca se pună sub picioare pre Piso și familia David, aduc numita scripță la cunoștința comitetului și o supune pertractării. Ce au produs apoi aceasta și poate închipui ori și cine; atăa însă cu dorere contestăz că i-a succese cuiva a arunca mîrul de ceartă și în biserică și în școala noastră, care a isbucnit în toate părțile. —

Dar într'aceea ce s'a întâmplat? Lictorii lui Sulla străbătura cu furie toate strădele locuite de Români, resvrăteau și iritau pre popor în contra „vîndătorilor Românilor.“ Puseră placate de batjocură pre păreți, ba dl Piso primi și o epistolă nihilistă cu amenințări de moarte. —

Creș dl Redactor că nu veți mai fi la îndoaală despre persoana care la toate acestea singura poartă vina. —

De altminteala am promisiunea că după sântele pasci o penă mai de desteră decât a mea va descoperi lucruri foarte interesante, după cari apoi cred că publicul român și va cunoașce și mai bine oamenii.*

Adunarea generală

a „Institutului de credit și de economii Albina“ din Sibiu dela 24 Martie 1882.

Adunarea generă a „Institutului de credit și de economii Albina“ din Sibiu dela 24 Martie 1882.

Președintele societății Domnul Ioan Bologa deschide adunarea la 10 oare înainte de ameași, constatî prezența a 28 acționari, cari reprezintă 139 voturi, cum și că sunt depuse cu totul pentru participare la aceasta adunare 439 acțiuni; denumesc în sensul §.25 din statute pe DD. George Foica și Visarion Roman de notari, ear de scrătători pe DD. Paul Dunca și Constantin Stezar, și declară adunarea, în sensul §. 26 din statute, de constituită.

Conform publicațiunei de convocare dăto 15 Februarie 1882, președintele pune la ordine șilei raportul anual al Direcțiunii. Directorul executiv D. Visarion Roman dă cetero acelu raport în următorul cuprins:

Domnilor acționari! V'ê salutați cu bucuria produsă de acele momente ale șilei, care ridică importanța adunării prezente preste a tuturor adunărilor noastre generale din trecut.

Donăți mai cu samă sînt acele momente. 1. În aceasta lună încheiam un deceniu din viața Institutului nostru.

2. Bilanțul, ce v'ê prezentăm astăzi, reprezintă venitul cel mai mare dintre toate bilanțurile anilor trecuți.

Dece ani nu sînt un perioadă lung în viața unui institut, — găsim cu toate aceste necesar, a ne permite la această epocă câteva observări retrospective.

Începutul de lucrare la înființarea Institutului nostru datează încă din anul 1869. Rezultatul mai de aproape al acestei lucrări a fost că în anul 1870 s'a înființat un „Comitet pentru fondarea Institutului de credit și de economii Albina“, compus din dñi: A. I. Alexandru Mocsonyi, Antonia Mocsonyi, Timoteu Cipariu, David baron Urs de Mărgineni, Iacob Bologa, Ioan Hania și Visarion Roman.

În luna Octombrie 1870 acest comitet a prezentat ministerului un proiect de statute pentru aprobare, care după multă stăruință a comitetului, a și urmat cu președintele rezoluțiune din 14 Iunie 1871, comunicată comitetului prin ordinațiunea ministerului un. reg. de agricultură, industrie și comerț dăto 20 Iunie 1871 Nr. 6727. În luna Iulie aceluiași an comitetul a publicat programul institutului și apelul pentru subscripțiunea capitalului social de fl. 300,000, compus de 3000 acțiuni a fl. 100.

Fiindcă până la termenul fixat pentru încheierea subscripțiunii, 10 Octombrie 1871, s'ê subscriseră numai 1836 acțiuni, comitetul a mai prelungit termenul de subscriere până la 30 Noembrie aceluiași an.

Ca să asigure însă la tot cazul reșirea subscripțiunii până la aceea zi, comitetul în ședinta sa din 15 Octombrie 1871 sub Nr. 33 a luat următoarea concluziune:

Pentru cașar, când nici până la 30 Noembrie a. c. nu s'ar subscrie toate 3000 acțiunile institutului nostru, membrii acestui comitet premiss obliigăment, de a mai subscrie atunci fie carele încă atătea acțiuni, câte au subscris până astăzi, ear restul în vor primi în părți egale Domnii Antonia și A. I. Alexandru Mocsonyi, pentru că în acest mod cu expirarea termenului al doilea de subscriere, capitalul de acțiuni recort în § 7 al statutelor institutului, s'ê fie la tot cașul întreg subscris.

Până la al doilea termen însă rezultatul subscripțiunii publice a fost 3242 acțiuni, fark a se număra aici subscrierile urmate peste termenul de 30 Noembrie 1871, care nu s'au considerat. A trebuit deci, a face reducerea de 242 subscrieri.

După ce din capitalul subscrier acționarii plătiseră preșerele 30%, la 14 Martie 1872, s'a ținut adunarea generală constituantă, carea a primit statutele de ale sale, a aprobat toate lucrurile comitetului din trecut, a constat averea societății cu acea zi în suma de fl. 90,492, a dat comitetului absolutului și a proces la constituire, alegându și primul consiliu de administrațiune. Deci cu șina din 14 Martie 1872 „Institutul de credit și de economii Albina“ a ajuns la înființare în formă și în faptă.

Comitetul fondatorilor și-a vîdat în acea zi realitată nobila intențiune: de a fi înființat la Români din Austro-Ungaria prima instituțiune de credit.

Ne ținem de datorie, a aminti și la aceasta ocaziune, că Domnii Alexandru și Antonia Mocsonyi au merite însemnate la înființarea și consolidarea acestui institut. Ei sînt și cei mai mari doi acționari ai institutului.

La 10 Aprilie 1872 institutul și-a început activitatea cu următoarele operațiuni: escompt de cambie, reuniri de credit, depuneri spre fructificare, împrumuturi pe efecte și afaceri de comisiune.

Versămîntul întregului capital de acțiuni s'a realizat în luna Februarie 1874.

Cu finea anului 1874 reuniriile de credit, din cauza tristelor experiențe făcute în doi ani, s'au desființat cu totul.

În cursul anului 1874 și a deschis și ramal împrumuturilor hipotecare.

În anul 1875 institutul a acuzat prin cumpărare casa, în care ne aflăm.

În adunarea generală din 28 Martie 1876, statutele societății s'au luat la revizuire și s'au modificat conform legii noșce comerciale și experiențelor de până atăcei.

În anul 1877 s'a introdus operațiunea creditorilor fisece cu siguranță hipotecară.

Până în anul 1878 s'a amorsiat întreg contul speșelor cu fondarea institutului în suma de fl. 12,050 40 ar.

În anul 1879 s'a început cu bun succes emisiunea de scrisori fonciare ale institutului.

În anul 1880 s'a înființat fondul de pensii pentru funcționarii institutului.

Pentru scopuri de binefacere s'au distribuit până astăzi cu totul fl. 5247 67 ar.

În general, putem afirma, că dacă în împrugurările noastre a fost gren, a se înființa la noi un institut ca „Albina“ aducerea lui la dezvoltarea îmbucurătoare de

* Trist! trist! de trei ori trist! când intră în municipalitate majoritatea română se zădărnicesc prin sine însăși. Cui culpabilii vor fi responsabili! Red.

astăzi, a fost o problemă încă mult mai grea.

După un șir de ani de rea recoltă, în 1873, adică în al doilea an dela înfrângerea institutului, a erupit criza cea mare știută, care a zguduit aduce referințele economice ale menarhiei. Cătră aceste s'au adus mari și numeroase alte greutăți provenite din natura referințelor noastre. Cu toate aceste institutul „Albina” în 10 ani trecuți nici când n'a dat îndărăt, ci a progresat și s'a dezvoltat din an în an, încât putem dice, că este astăzi întreprinderea cea mai reșită la Români din Austro-Ungaria.

Conceptual anecest sub A. dă o fidelă iocană a progresului societății noastre în decenul trecut. Eată aici unele comparațiuni.

În anul 1872	
Revirementul cassei . . .	fl. 755,000.42 cr.
Depuneri spre fructificare . . .	fl. 26,173.87 cr.
Escompt de cambie . . .	48,206.12 „
Efecte publice . . .	10,332.72 „
Imprumuturi ipotecare . . .	— „
Scrișuri fonciare . . .	— „
Venit brut . . .	18,951.62 „
Fondul de rezervă . . .	4,264.20 „
Suma activelor . . .	383,809.97 „
Dividenda acționarilor . . .	6.44% „

În anul 1881	
Revirementul cassei . . .	fl. 5,448,466.81 cr.
Depuneri spre fructificare . . .	1,010,754.21 „
Escompt de cambie . . .	672,450.06 „
Efecte publice . . .	199,472.45 „
Imprumuturi ipotecare . . .	446,191.33 „
Scrișuri fonciare . . .	410,100. „
Venit brut . . .	133,437.05 „
Fondul de rezervă . . .	27,304.26 „
Suma activelor . . .	1,835,231.90 „
Dividenda acționarilor . . .	10% „

Fructificarea mediă a capitalului de acțiuni în timpul celor 10 ani trecuți este de 8 2/10%.

Să revenim, după această mică excursiune, la afacerile dilei. (Va urma.)

Varietăți.

* (Br. George Hurmuzachi) una din colunnele românismului în Bucovina, a încetat din viață. Anunțul de doliu al familiei reopasului sună astfel: „Baronul George Hurmuzachi, deputat în senatul imperial din Viena președinte al societății pentru cultura și literatura română în Bucovina etc. după un morb îndelungat a adormit în Domnul în 1/13 Martie 1882 la 11 ore de noapte, în etate de 65 ani după ce mai înainte primii sătele taine. Serviciul funebrel s'a serbat Joi în 4/16 Martie a. c. la 9 ore înainte de ameați în biserică catedrală din Cernăuți; după carele a urmat petrecerea resturilor mortale la cimitierul gr. or. de aici. Aducem această tristă întâmplare la cunoștința amicilor și cunoscuților. Cernăuți, din 2/14 Martie 1882. Stefania br. Hurmuzachi noră dr. Iancu caval. Zotta ginere, Natalia br. Hurmuzachi cumnată, Eufrosina br. Hurmuzachi soție, Eudoxie br. Hurmuzachi fiu, Nicolae br. Hurmuzachi frate, Eufrosina de Petrino, Elisa Sturdza surori, Petre de Petrino cumnat.”

* (Părăstas) s'a celebrat din partea elevilor din institutul „Andreian” la 13 a. l. curg, pentru fericitul tiner Ican Micu. cleric, gr. or. Ca preoți au funcționat dl. Zaharia Boiu, asesor consist. și dl. Dimitriu Conțan prof. sem. Simțemintelor de condoliță frățască, a dat jalnică expresiune unu dintre foști lui conscolari, prin rostirea unui discurs panegiric asupra surteii vieții a decedatului.

Onoratul corp profesional dimpreună cu foștii lui colegi au fost aduce miscați și în flăcărmi de durere își esprimau condolița pentru pierderea unui june în primăvara vieții sale.

Cu mare durere îl deplângem, căci era un june iubit de toți, și un june, dela care eram îndreptățiți se așteptăm multe bune. Fie în veci pomnirea binecuvântată!

În numelele colegilor,
Vasile Bologa,
cl. a. III

* (Statute aprobate) Ministrul reg. ung. de agricultură, industrie și comerț a prevădut în clauzula aprobătoare sub Nr. 9905 a. c. statutele asociației (române) cojo-carilor, tēmplărilor (măsarilor), faurilor, zidarilor, păpușarilor, cismarilor, pelarilor, pânzarilor, curelarilor și rotarilor din Săliște; eară sub Nr. 10720 a postvoților (Sasi) din Cisnădie.

* (Festivitate) Sămbătă după ameați la 3 ore s'a celebrat aici punerea petrei fundamentale a orfanotrofului evangelic-luteran, împreună cu o capelă ce se ridică pe „Soldiș” în prejma parcului. Cu tot timpul noros și valburos din aceea după ameați a asistat mult public la solemnitate. Parochul Müller, se dice că a rostit la ocașiunea aceasta un discurs frumos care la cererea multor membri ai parohiei evangelic se va tipări separat.

* (Convocare) Domni membri ai comitetului reuniuni învățătorilor rom gr. or. cu reședința în S. Sebeș, precum și membrii diferitelor comisiuni alese în adunarea generală a reuniunii ținută în A. Iulie pentru cenzurarea diferitelor obiecte de învățământ, sânt prin acest convocă la ședință, ce se va ține în 1 Aprilie st. v. a. c. în localul scoalei rom. din S. Sebeș, la 10 ore a. m.

S.-Sebeș în 16 Martie 1882.

Z. Murășan,
v.-pres. reuniunii.

* (Universitatea din Cernăuți) Dilele acestea a apărut programa universității din Cernăuți pentru semestrul de vară (1 Martie — 1 August 1882); afară de cursurile dela facultatea teologică, care se predau mai toate în limba română, mai vedem însemnat și la facultatea filosofică următorul curs în limba română: „Istoria limbii și literaturii românești până la anul 1821, de profesorul Ioan G. Sbiria. În semestrul de eară 1881—82, universitatea a numărat preste tot 264 auditori, dintre cari 70 la teologie, 131 la drept, 59 la facultatea filosofică și 14 auditori la farmacie. După naționalitate au fost Români 97, Germani 95, Ruteni 45, Polonezi 26, Cehi 1.

* (Roman nou) Dela București vine scirea că regina Elisabeta lucră la un roman eară va purta titlul „O rugăciune”. Opil va apăre în același timp în limba germană și română.

* (Conchiemare) Conform §-ului 30 din „Statute” prin aceasta se conchiemă adunarea generală a Reuniunii învățătorilor rom. cofes. gr. or. din diecesa Aradului, pe 1/13 Aprilie (Joi după ss. pasci) a. c. în Arad.

Obiectele:

1. Deschiderea
  2. Rapoartele oficialilor
  3. Revișuina statuteleor, adecă modificarea §§-lor 10. 14. 38. 39. s. a.
  4. Cătrerea disertațiunelor, ce se vor presenta.
  5. Defigerea locului pentru viitoarea adunare.
  6. Propuneri și moțiuni diverse. Adunarea generală se va deschide precisu la 10. oare, ear' comitetul se va intruni mai timpuriu la 8 oare dimineață.—
- Siedințele se vor ține în sala cea mare a institutului pedagogico-teologic. Arad în 9/21 Martie 1882.

Dr. George Popa m. p.,
președinte
Ioan Tuducescu m. p.,
secretariu.

Demetriu Roman m. p.,
secretariu.

* (Academia română) a ținut Sămbătă ședință publică. D. Dimitrie

Sturza a cetit o lucrare de Carmen Sylva, și d. Simion Fl. Marian discursul seu de recepțiune despre Chromatica poporului român, la care a răspuns d. Hijaun.

* (Statua lui Stefan cel Mare) „Curierul Balasah” este pozitiv informat că această statuă este aproape gata. Cel mult în Aprilie ea va fi adusă la Iași de însuși sculptorul d. Fremier. Statua este în bronz; soclul în grănt de Jură. Marimea ei este ca aceea a lui Henric IV din Paris. În total transportată în Iași și așezată statua va costa 139,000 fr. Ast-fel mai rămâne în cassa comitetului o economie de 4000 fr. Sa numit o comisiune de cinci membri cu însărcinarea de a alege locul unde va trebui să se așeze statuă. Putem incredița pe cititorii noștri că barba erului, care au dat loc la desbateri furtunoase în sinul Academiei române, va fi respectată. Pentru ca să o rădă și să modifice atitudinea marelui Vodod d. Fremier ceruse 48,000 de franci.

* (Seceta mare) domnesce în România. Agricultorii căută cu îngrijire la timpul viitoarelor recolte.

Loterie.

Vineri în 24 Martie n. 1882.

Brâm: 23 21 84 36 40

Bursa de Viena și Pestă
Din 28 Martie 1882.

	Viena	B-pesta
Renta de aur	118.60	118.50
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orientat ung.	89.40	89.25
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient ung.	103.50	103.50
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient ung.	94.50	—
Imprumutul drumurilor de fer ung.	132.50	132.75
Obligațiuni ung. de răsucupărarea pământului	97.50	97.50
Obligațiuni ung. cu claușă de sorție	96.—	96.—
Obligațiuni arbitrarie tomanice	96.25	96.50
Obligațiuni arb. temș. cu claușă de sorție	95.50	95.50
Obligațiuni arbitrarie transilvane	96.25	96.57
Obligațiuni arbitrarie croato-slavonice	99.—	—
Obligațiuni ung. de răsucupărarea deșinilor de vin	96.25	96.75
Datorie de stat austriacă în hârie Datorie de stat în argint	75.15	75.25
Renta de aur austriacă	75.90	76.—
Sorți de stat dela 1860	93.10	93.—
Acțiuni de bancă austro-ung.	129.50	129.—
Acțiuni de credit aust.	819.—	819.—
Acțiuni de bancă de credit ung.	320.25	320.—
Sorți ungarești cu premii	315.50	315.50
Sorți de regularea Tisei	117.20	117.25
Scrișuri fonciare ale institutului „Albina”	109.50	109.25
Argint	—	—
Galbină	5.64	5.62
Na oleon	9.58	9.53
100 marce nepolice	58.79	58.85
Louzon (pe polița de trei luni)	120.2	120.63

Nr. 43.

[42] 1—3

CONCURS.

În urma înaltului reșcript consistorial din 31 Decemvre 1881 nr 3832 B. se deschide a doua-oră concurs pentru întregirea postului de paroch gr. or. incomuna Bărsău tractul Gioagului I. cu termin până la 31 Martie 1882.

Zambach și Gavora,
în Budapesta strada Vațului (Vazci uteza) Nr. 17.

Fabrică de vestminte și recușite bisericesci
de rit catolic și grec.

Felon sau Odejdie,

sacos stihare, dalmatice, baldachine, pra-pori, flamuri, covoare de altare, potire, liti-

ere, cădelnițe, pacifcald, candel, polican-care, ripide, chivot, Evangelie, etc.

Steaguri de societăți și pentru manufacturiste.
Comandele se execută prompt
Obiectele care nu convin se schimbă. [167] 27—30